

Żołnierze! W tej pracy jesteście i powinniście się zachować, jak w boju, oddając dla niej wszystkie swe siły. Niech każdy żołnierz, zaczawszy od najwyższego dowódcy, kończąc na najświeższym rekrucie, pamięta, że od jego sumiennosci w pracy, od jego wysiłku zależy, czy zabezpieczymy narodowi to, czego po nas, żołnierzach ¹⁾, naród spodziewać się ma prawo, — niezależność i pełną swobodę urzędzenia się po swojemu w wolnej Ojczyźnie.

Żołnierze! W dzień Nowego Roku życzę wam wszystkim, byśmy się za rok mogli na przerobioną pracę w spokojnej, szczęśliwej i zjednoczonej Polsce z dumą obejrzeć.

Belweder, dnia 1 stycznia 1919 r.

Wódz Naczelny
Józef Piłsudski.

LIST DO GENERAŁA LUCJANA ŻELIGOWSKIEGO, DO- WÓDCY 4-ej DYWIZJI WOJSK POLSKICH W ODESIE.

(2 stycznia 1919)

Wskutek depezy Piłsudskiego do Marsz. Foch'a o jak najprędze skierowanie oddziałów polskich, powstałych na obczyźnie do Polski, Marsz. Foch polecił gen. Denikinowi przetransportować t. zw. 4 dywizję wojsk polskich z Kubania do Odesy. Od grudnia 1918 r. 4 dywizja, pozostająca pod rozkazami Żeligowskiego, znajdowała się w Odesie, gdzie czekały ją ciężkie przejścia. Stąd wynikała potrzeba słów Naczelnego Wodza, podnoszących na duchu żołnierzy tego oddziału. List podajemy według «Kuriera Porannego» z 4 stycznia 1919 r.

Do Generała Żeligowskiego w Odesie.

Panie Generale! Przesyłam Panu Generalowi i wszystkim żołnierzom, walczącym pod Jego rozkazami, serdeczne pozdrowienie w imieniu armii polskiej. Dziękuję Wam za trudy wytworzenia polskiej siły zbrojnej, jakie podjęliście w mozole i wysiłku. Wierzę, że oficerowie i żołnierze dywizji Pana Generała będą dalej nieśli wysoko sztandar polski, i po walkach, jakie im przypadną w udziale, staną w szeregach czekającej ich niecierpliwie armii polskiej, przysporzywszy nowych wawrzynów starej sławie oręża polskiego.

Belweder, 2 stycznia 1919 r.

Józef Piłsudski.

¹⁾ W «Dzienniku Rozkazów» zamiast: «żołnierzach» wydrukowano: «żołnierze». Błąd ten usuwamy, bo w rękopisie jest: «żołnierzach».

Zadziwienie!

Pierwszy raz spotykamy Nowy Rok w
wolnej Polsce. Od stu kilkadziesiąt lat nie
miejemy takiego Nowego Roku. W ciągu tego
wieku niemal zawsze nasza spodymka i wież sadziła
w kahaleniach walczą o wolność, walczą stae
kniecy i są kłopoty i sakuciem w czasie silniejszej i
kajdany. Teraz gdy wolni spotykamy Rok Nowy uchof
my przedwrotnym czoła przed naszymi ojcaami i
dziadkami, którzy ^{choć} walec ulegli prusocy, przesiali
~~nam~~ jednak naszym polowcom nieugięte dążenie
do tego samego celu co im w bój i twardej
stwierdzenie iadrienskiej przyroczad.

Zadziwienie! Polska nowa, polna wolna
stawiła się w czasie powstania z rozbicia
i upadku najpotężniejszych iadrienskiej mocarstwa
najpotężniejszych iadrienskiej armii

Rozkaz noworoczny z 1 stycznia 1919 r.

Fotografia strony 1-szej